

Cooperativismo e Enonomía Social, nº 29 (2006-2007), pp. 7-29

NOVIDADES NO RÉXIME DE PREVISIÓN SOCIAL NA NOVA LEI DO IRPF¹

Antonio LÓPEZ DÍAZ
*Profesor Titular de Dereito Financeiro e Tributario.
Universidade de Santiago de Compostela*

1.- Introducción.

A previsión social voluntaria constitúe un complemento necesario do sistema básico de Seguridade Social previsto e garantido na nosa Constitución, para o que resulta necesario a regulación e oferta de devanditas fórmulas, pero tamén o deseño dun tratamento fiscal que, á marxe doutras consideracións de natureza económica, vinculadas fundamentalmente á rendabilidade, as cales, por outra banda, resultan dificilmente previsibles, será o responsable en gran medida das decisións dos particulares.

A Lei 35/2006, constitúe o último eslavón das normas que afrontaron o tratamento tributario das distintas operacións de previsión social á luz da experiencia vivida nos últimos 20 anos desde a aprobación da Lei 8/1987 de Plans e Fondos de Pensións.

Nas páxinas que seguen analizaranse as principais novidades que a Lei do IRPF incorporou con efectos de 1 de xaneiro de 2007, así como as medidas de carácter transitorio que resultan de aplicación especialmente en operacións concertadas con anterioridade.

¹ A realización deste traballo de investigación é resultado do proxecto de investigación FISCALIDADE E PREVISION SOCIAL, (XUNTA DE GALICIA PGIDIT02SEN20201 PR) (Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía. SEC2002-00402) do que é investigador principal o seu autor.

1.- Principais novidades introducidas pola Lei 35/2006

Como novidades máis destacables incorporadas pola nova LIRPF en materia de fiscalidade dos instrumentos de previsión social cabo destacar os seguintes:

2.1.1. Introducción de novos instrumentos de previsión social

A nova LIRPF, buscando facer realidade o principio de neutralidade da imposición en relación aos distintos instrumentos de previsión social previu entender o mesmo tratamento fiscal inicialmente previsto para os plans de pensións - como instrumentos finalistas de previsión social- a outros instrumentos alternativos que se formulen como contratos de seguro, sempre que, pola concorrencia de determinados requisitos resulten indicados para atender á mesma finalidade. Devandito réxime fiscal consiste, en esencia, no diferimento do imposto que sobre a renda correspondente ás cantidades aportadas a devanditos sistemas mediante a práctica dunha redución na base imponible que se aplica no exercicio da achega, e que se complementa coa tributación pola totalidade das prestacións recibidas no concepto de rendementos do traballo cando se producen as continxencias cubertas.

Nesta liña, con anterioridade á Lei 35/2006, xa se equiparaban aos plans de pensións o contratos concertados con mutualidades, así como os plans de previsión asegurados.

En relación aos contratos concertados con Mutualidades de previsión a Lei 35/2006 segue mantendo os mesmos requisitos previstos xa con anterioridade² aínda que introduciu dúas modificacións que resultan de interese:

² As achegas e contribucións a mutualidades de previsión social que cumpran os seguintes requisitos:

a) Requisitos subjetivos:

1º As cantidades abonadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados nalgún dos réximes da Seguridade Social, polas súas cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grado, así como polos traballadores das citadas mutualidades, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 do Texto Refundido da Lei de Regulación dos Plans e Fondos de Pensións sempre que non teñan a consideración de gasto deducible para os rendementos netos de actividades económicas, nos termos que prevé o segundo párrafo da regra 1ª do artigo 30.2 desta Lei.

- a) ampliou a posibilidade de dedución na base impoñible ás cantidades aportadas polos cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grado do profesional, así como aos traballadores das citadas mutualidades.
- b) Por outra banda, no caso de achegas de traballadores por conta allea eliminouse o requisito de que exercesen previamente como profesionais durante polo menos un ano³

No que se refire aos plans de previsión asegurados, mantense a redución das cantidades aportadas aos mesmos, sempre que devanditos plans cumpran os mesmos requisitos que viñan esixíndose con anterioridade e que pretenden asegurar a súa función de previsión social⁴. Os plans de

2º As cantidades abonadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais ou empresarios individuais integrados en calquera dos réximes da Seguridade Social, polas súas cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grado, así como polos traballadores das citadas mutualidades, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 do Texto Refundido da Lei de Regulación dos Plans e Fondos de Pensións.

3º As cantidades abonadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por traballadores por conta allea ou socios traballadores, incluídas as contribucións do promotor que lles foron imputadas en concepto de rendementos do traballo, cando se efectúen de acordo co previsto na disposición adicional primeira do Texto Refundido da Lei de Regulación dos Plans e Fondos de Pensións, con inclusión do desemprego para os citados socios traballadores.

b) Os dereitos consolidados dos mutualistas só poderán facerse efectivos nos supostos previstos, para os plans de pensións, polo artigo 8.8 do Texto Refundido da Lei de Regulación dos Plans e Fondos de Pensións.

³ Debe terse en conta que a DÁ novena da LIRPF dispón:

“Poderán reducir a base impoñible xeral, nos termos previstos nos artigos 51 e 52 desta Lei, as cantidades abonadas en virtude de contratos de seguro, concertados con mutualidades de previsión social que teñan establecidas os correspondentes Colexios Profesionais, polos mutualistas colegiados que sean traballadores por conta allea, polas súas cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grado, así como polos traballadores das citadas mutualidades, a condición de que exista un acordo dos órganos correspondentes da mutualidad que só permita cobrar as prestacións cando concorran as circunstancias previstas no artigo 8.6 do TRPF.”

⁴ O art. 51.3 da LIRPF esixe os seguintes requisitos:

a) O contribuínte deberá ser tomador, asegurado e beneficiario. No entanto, no caso de falecemento, poderá xerar dereito a prestacións nos termos previstos no texto refundido da lei de Plans e Fondos de Pensións.

b) As continxencias cubertas deberán ser, unicamente, as previstas no artigo 8.6 do TRPyFP, e deberán ter como cobertura principal a de xubilación. Só se permitirá a

previsión asegurados mantéñense pois como a modalidade de contrato de seguro alternativa aos plans de pensións do sistema asociado ou individual.

Con todo, ata a aprobación da Lei 35/2006 non existía un instrumento que, baixo a modalidade de contrato de seguro, operase como unha alternativa aos plans de pensións do sistema de emprego, gozando do seu mesmo tratamento fiscal. En efecto, aínda que se contemplaba a figura dos contratos de seguro colectivos que instrumentasen os compromisos por pensións das empresas, os mesmos non xeraban, en ningún caso, o dereito a dedución das cantidades aportadas ou imputadas, polo que non se beneficiaban do diferimento do imposto⁵.

Pois ben, co obxecto de incidir na neutralidade fiscal fronte ás distintas fórmulas alternativas de previsión social, a Lei 35/2006 introduciu os plans de previsión social empresarial, aos que estendeu o mesmo tratamento fiscal previsto para os plans de pensións ou os plans de previsión asegurados, diferindo a tributación das cantidades aportadas, ou que lle fosen imputadas ao contribuínte, ata o momento do cobro das prestacións. Desta forma a previsión social empresarial pode optar por dúas fórmulas diferentes - os plans de pensións de emprego ou os plans de previsión social empresarial- sen que a fiscaliza introduza diferenzas entre eles.

Os novos plans de previsión social empresarial, atendendo tanto ao establecido en D.Ad. 1ª do TRLRPF⁶, como ao previsto no art. 51.4 da LIRPF, deberán cumprir os seguintes requisitos:

disposición anticipada, total ou parcial, nestes contratos nos supostos previstos no artigo 8.8. do citado texto refundido, non séndolles de aplicación o disposto nos artigos 97 e 99 da Lei 50 1980 de contrato de seguro.

c) Débese establecer unha garantía de interese e deben utilizar técnicas actuariales.

d) Debe facerse constar nas condicións da póliza que se trata dun plan de previsión asegurado, quedando devandita denominación reservada para os contratos que cumpran estes requisitos.

Finalmente dispónse que, en todo o non previsto, resultaranlles de aplicación as normas reguladoras dos plans de pensións. Pola súa banda, o art. 49 do RPF desenvolve a regulación de tales contratos.

⁵ Precisamente porque non daban dereito á redución na base as cantidades aportadas, no momento das prestacións, as derivadas das contingencias de xubilación ou invalidez, tributaban como rendementos do traballo, na medida en que a contía das percepcións exceda das contribucións imputadas e das achegas directamente realizadas polo suxeito.

⁶ Dáa 1ª do TRPF foi obxecto de novo redacción pola lei 35/2006, precisamente para incorporar entre as súas previsións de instrumentos alternativos aos plans de pensións e, á beira dos seguros colectivos, os plans de previsión social empresarial.

- a) Son contratos de seguro colectivo no que o asegurado deberá ser en todo caso o traballador.
- b) En devanditos contratos non será de aplicación o disposto nos artigos 97 e 99 da Lei do Contrato de Seguro.
- c) Los dereitos de rescate e redución do tomador só poderán exercerse ao obxecto de manter na póliza a adecuada cobertura dos compromisos por pensións vixentes en cada momento ou aos exclusivos efectos da integración dos compromisos cubertos por dita póliza noutro contrato de seguro, noutro plan de previsión social empresarial ou nun plan de pensións. A contía do dereito de rescate non poderá ser inferior ao valor de realización dos activos que representen o investimento das provisións técnicas correspondentes.
- d) Neste tipo de contratos serán de aplicación os principios de non discriminación, capitalización, irrevogabilidade de achegas e atribución de dereitos nos termos previstos para os Plans de Pensións no seu artigo 5.1.
- e) En a póliza deberanse contemplar as primas a satisfacer polo tomador, que deberán ser imputadas aos asegurados.
- f) As continxencias cubertas deberán ser unicamente as previstas no artigo 8.6 do TRLPFP e deberán ter como cobertura principal a xubilación, non permitíndose a disposición anticipada senón nos supostos contemplados no artigo 8.8. do TRLPFP.
- g) Estes seguros deberán incorporar obrigatoriamente unha garantía de interese e utilizar técnicas actuariais.
- h) No condicionado da póliza farase constar a denominación de plan de previsión social empresarial, que queda reservadas para esta modalidade de contratos de seguro.
- i) Finalmente debe terse en conta que en todo o non regulado especialmente resultará de aplicación para estes contratos o disposto para os plans de pensións do mesmo xeito que ocorría cos plans de previsión asegurados.

A través dos requisitos establecidos confórmase un réxime xurídico similar ao previsto para os plans de pensións, especialmente no que se refire a continxencias, irrevogabilidade das achegas, disposición anticipada,

etc, o que xustifica a proxección sobre estes contratos do mesmo réxime fiscal previsto para os plans de pensións.

Como último dos instrumentos novidosos de previsión social de carácter finalista contemplados pola lei 35/2006 hai que referirse aos seguros privados que cubran exclusivamente os riscos de dependencia severa ou gran dependencia. De acordo co artigo 26 da lei 392006, considérase como situación de dependencia severa (Grado II) “cando a persoa necesita axuda para realizar varias actividades básicas da vida diaria dúas ou tres veces ao día, pero non quere o apoio permanente dun coidador ou ten necesidades de apoio extenso para a súa autonomía persoal”. Pola súa banda, considérase gran dependencia (Grado III) “cando a persoa necesita axuda para realizar varias actividades básicas da vida diaria varias veces ao día e, pola súa perda total de autonomía física, mental, intelectual ou sensorial, necesita o apoio indispensable e continuo doutra persoa ou ten necesidades de apoio xeneralizado para a súa autonomía persoal”.

Pois ben, as primas satisfeitas aos contratos que aseguren estas contingencias tamén van gozar dun tratamento similar ao dos plans de pensións, podendo gozar dunha redución na base imponible sempre que cumpran determinados requisitos como son:

- a) O contribuínte deberá ser o tomador, asegurado e beneficiario, aínda que, no caso de falecemento poderá xerar dereito a prestacións nos termos previstos no TRLRFP.
- b) Los seguros deberán ofrecer unha garantía de interese e utilizar técnicas actuariais.
- c) No non previsto expresamente resultaralles de aplicación o establecido para plans de pensións en materia de réxime financeiro e fiscal de achegas, contingencias, e prestacións.

Cando se cumpren todos os requisitos previstos, as primas satisfeitas poderán ser obxecto de redución na base imponible, constituíndo unha das súas peculiaridades que tal redución pode practicala o propio contribuínte asegurado, cando sexa o quen paga as primas, ou os parentes en liña directa ou colateral ata o terceiro grado inclusive, o cónxuxe ou persoas que tivesen ao contribuínte en réxime de tutela ou acollemento, sempre que sexan estes últimos quen paguen as primas. En calquera caso, o conxunto das reducións a practicar por todas as persoas que satisfagan primas a un mesmo contribuínte non poderá exceder de 10.000 euros anuais. Pola súa banda, as prestacións recibidas tributarán como rendementos do traballo

persoal no exercicio en que se perciban, pechando así o réxime de diferimento propio dos sistemas finalistas.

Aínda que non poden considerarse propiamente como sistemas finalistas de previsión social, si merecen unha mención os plans individuais de aforro sistemático, regulados na disposición adicional terceira da Lei 35/2006, que os configura como contratos de seguro celebrados con entidades aseguradoras para constituír cos recursos aportados unha renda vitalicia asegurada e que deben reunir determinados requisitos:

- a) Deben articularse como seguros individuais de vida nos que a condición de contratante, asegurado e beneficiario deben reacer no propio contribuínte.
- b) A renda constituirase cos dereitos económicos procedentes de tales seguros de vida.
- c) O límite máximo a satisfacer en concepto de prima serán 8,000 euros anuais, sen que o conxunto das primas acumuladas exceda de 240.000 euros.
- d) Deben denominarse como plans individuais de aforro sistemático, quedando esta denominación reservada para estas operacións.

Desde o punto de vista fiscal, as achegas non resultan deducíbeis e as prestacións recibidas baixo a modalidade de renda vitalicia diferida tributarán con arranxo ao réxime xeral previsto para os seguros non colectivos⁷. É dicir, as rendas percibidas intégranse como rendementos do capital mobiliario, considerando como tal o resultado de aplicar ás cantidades percibidas unha porcentaxe en función da idade do rentista no momento da constitución⁸. Adicionalmente, e é a nota que os caracteriza fronte a percepcións de seguros ordinarios, o art. 7 v da LIRPF prevé a exención da rendabilidade obtida ata o momento de constitución da renda que nos demais seguros si se somete a tributación⁹. Agora ben, para o caso de que se dispoña anticipadamente dos dereitos económicos derivados da

⁷ Cfr. Art. 25.3 a 4º.

⁸ Devanditas porcentaxes son: 40 % cando o perceptor teña menos de 40 anos; 35 % cando o perceptor teña entre 40 e 49 a ños; 28 % cando o perceptor teña entre 50 e 59 anos; 24 % cando o perceptor teña entre 60 e 65 anos; 20 % cando o perceptor teña entre 66 e 69 anos e 8 % cando o perceptor teña máis de 70 anos.

⁹ De acordo co artigo 18 do RIRPF, “a rendabilidade financeira virá determinada pola diferenza entre o valor actual financeiro-actuarial da renda que se constitúe e o importe das primas satisfeitas. 2 Dita rendabilidade repartirase linealmente nos dez primeiros anos de cobro da renda vitalicia...”

renda vitalicia, deberá incorporarse en devandito exercicio a renda que gozou da exención prevista no art. 7, v).

2.1.2. Nova determinación dos límites de achegas que dan dereito a dedución

Ademais dos requisitos necesarios para efectuar a redución da base impoñible merecen tamén algunha atención os límites da mesma. O artigo 52 da LIRPF dispón:

1. Como límite máximo conxunto para as reducións previstas nos apartados 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 51 desta Lei, aplicarase a menor das cantidades seguintes:

a) O 30 por 100 da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio. Esta porcentaxe será do 50 por 100 para contribuíntes maiores de 50 anos.

b) 10.000 euros anuais. No entanto, no caso de contribuíntes maiores de 50 anos a contía anterior será de 12.500 euros.

2. Os partícipes, mutualistas ou asegurados que efectuasen achegas aos sistemas de previsión social a que se refire o artigo 51 desta Lei, poderán reducir nos cinco exercicios seguintes as cantidades aportadas incluíndo, no seu caso, as achegas do promotor ou as realizadas pola empresa que lles foron imputadas, que non puidesen ser obxecto de redución na base impoñible por insuficiencia da mesma ou por aplicación do límite porcentual establecido no apartado 1 anterior. Esta regra non resultará de aplicación ás achegas e contribucións que excedan dos límites máximos previstos no apartado 6 do artigo 51.

Como se pode ver, establécense uns límites máximos conxuntos para a totalidade da redución a practicar polo conxunto de todos os instrumentos de previsión social que se establecen no menor dos dous seguintes.

a) O 30 % dos rendementos netos do traballo, e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio”.

A Lei 35/2006 recupera o límite establecido nunha porcentaxe dos rendementos do traballo ou actividades económicas que desaparecera desde 2003. Con esta vinculación da dedución á percepción de rendementos do traballo ou de actividades económicas preténdese evitar que poidan beneficiarse da dedución acodes que non van ver mermadas as súas fontes

de ingresos cando acaezan as continxencias previstas, e ata aí resulta razoable. Pero, ao mesmo tempo, impide que poidan utilizarse estas figuras e o seu réxime fiscal favorable para a coberturas dos maiores gastos xerados por devanditas situacións, se non se viñan percibindo rendementos do traballo ou de actividades económicas.

Entrando xa na análise concreta dos límites establecidos, por rendementos netos, hai que considerar o resultado de detraer do rendimento íntegro os gastos deducíbeis previstos pola Lei. A suma dos rendementos netos do traballo, e de actividades económicas así calculados, e antes de que se produzan reducións de tal rendimento, ou as integracións e compensacións previstas na Lei para a conformación da base imponible xeneral na que se integran este tipo de rendementos, serán o parámetro para a determinación do límite porcentual.

Como sinala a Lei, o cálculo do límite efectúase de forma individual –a lei alude a rendementos percibidos individualmente no exercicio- tendo en conta unicamente os rendementos de tal natureza percibidos polo partícipe durante o exercicio. Aínda no caso de que se tribute conxuntamente a base para calcular o límite estará constituída polos rendementos do partícipe, a cuxos efectos deben terse en conta as normas sobre individualización dos rendementos.

O límite porcentual incrementase ata o 50 % para aqueles partícipes maiores de 50 anos. A medida responde á necesidade destas persoas poidan efectuar maiores achegas beneficiándose do trato fiscal favorable, e poder, deste xeito, obter prestacións similares ás doutros partícipes cuxo tempo de cotización poida ser máis longo.

Con arranxo a este límite, os suxeitos que non obteñan, de acordo coas regras de individualización das rendas, rendementos de traballo nin de actividades empresariais ou profesionais, aínda cando efectúen achegas a Plans de Pensións, non poderán efectuar dedución algunha na base imponible. Para tratar de paliar esta circunstancia, especialmente naqueles casos en que a non percepción dos rendementos é puramente coxuntural ou transitoria, o apartado 2 do art. 52 permite que os partícipes, mutualistas ou asegurados poidan reducir nos cinco exercicios seguintes as cantidades aportadas que non puideron ser obxecto de redución, xa sexa por insuficiencia da base imponible ou por aplicación do límite porcentual.

b) Límite xeneral máximo de 10.000 €.

O establecemento dun límite máximo, tanto á achega como á dedución das cantidades aportadas, atopan a súa razón de ser no obxectivo de evitar

que o réxime fiscal de Plans de Pensións fose utilizado, realizando enormes achegas, como un instrumento que permitise importantes economías fiscais danando a súa finalidade específica, que non é outra que a de operar como un instrumento de previsión social. Con todo, se tal finalidade é loable, non debe esquecerse, que, ao mesmo tempo, supón un inconveniente para aquelas persoas que, pola súa avanzada idade, necesitarían efectuar achegas máis cuantiosas se pretenden que para eles o Plan poida operar efectivamente como un instrumento de previsión social.

As novidades máis notables da nova regulación, aplicable desde 1 de xaneiro de 2007, no que á contía ou límite global refírese son as seguintes:

- Incrementábase o límite xeral de 8.000 a 10.000 €.
- Ao mesmo tempo, desaparece o dobre límite existente con anterioridade, un aplicable a contribucións empresariais a plans do sistema de emprego e outro ás achegas propias do partícipe. Iso fai que, para partícipes dos plans do sistema de emprego que compatibilizan contribucións empresariais con achegas propias, a contía deducible reduciuse. Con anterioridade o seu límite estaría constituído por 8.000 € para contribucións empresariais, e 8.000 € para achegas propias, mentres que agora o seu límite conxunto será de 10.000 €.
- Por o que se refire aos incrementos de tal límite xeral, debe sinalarse que a LIRPF reduce a idade a partir da cal opera devandito incremento que paso de 52 a 50 anos. Para todos os contribuíntes que se atopen nesa situación o límite de achega será de 12.500 €. Supón esta modificación que, por unha banda, redúcese substancialmente a contía máxima que podía alcanzar con anterioridade os 24.000 € e, por outra, que dito límite é único para todos os contribuíntes que superen os 50 anos, desaparecendo os incrementos anuais previstos ata 31 de decembro de 2006.

A nova regulación manifesta claramente a vontade de limitar os importes máximos da dedución para evitar o efecto regresivo que se puxo de manifesto con anterioridade e que desvirtuaba estes instrumentos nos que primaba máis a planificación fiscal que a súa función de previsión social, con todo, por outra banda, la aplicación deste límite conxunto e único non só non favorece os plans do sistema de emprego, senón que ata limita as posibilidades de dedución do partícipe. En efecto nun sistema asociado ou individual, o partícipe decidirá libremente sobre as súas achegas, mentres que nos plans de emprego, as achegas do promotor,

independentes da vontade do propio partícipe, limitan a marxe de manobra deste.

Finalmente no que incumbe aos límites mantense a posibilidade de deducir, adicionalmente ao réxime xeral mencionado, as cantidades aportadas a sistemas de previsión social nos que sexa partícipe, mutualista ou asegurado o cónxuxe que non obteña rendas de traballo ou actividades económicas superiores a 8.000 euros anuais, cun límite máximo anual de 2.000 euros.

Igualmente permítese deducir as achegas a institucións de previsión social a favor de persoas con discapacidade, xa sexa pola propia persoa afectada por discapacidade (nese caso o límite global é de 24.250 €), ou por outras persoas que teñan co unha relación de parentesco ou tutoría. Para estes o límite (adicional ao previsto con carácter xeral para a súa propia previsión social) sería de 10.000 euros anuais aínda que o conxunto das reducións practicadas pola persoa con minusvalía e outros aportantes non pode exceder de 24.250 euros anuais.

2.1.3. Eliminación das reducións para prestacións en forma de capital

Ata a entrada en vigor da Lei 35/2006, é dicir, ata 31 de decembro de 2006 a normativa do IRPF contemplaba a aplicación de coeficientes redutores cando as prestacións recibíanse en forma de capital, co obxecto de evitar o impacto da tarifa progresiva sobre unhas cantidades que recollían as rendas xeradas nos exercicios transcorridos desde a realización das primeiras achegas ata o momento en que se producían as contingencias xeradoras das mesmas. Así, dunha parte, as prestacións provenientes de plans de pensións ou contratos con mutualidades de previsión social percibidas en forma de capital, e sempre que transcorresen máis de dous anos desde a primeira achega, a redución era do 40 %, que se elevaba ao 50 % cando o perceptor estivese afectado de minusvalía. Pola súa banda, tratándose de cantidades provenientes de contratos de seguro, tanto si se consideraban como rendementos do traballo (prestacións de xubilación e invalidez provenientes de contratos de seguro colectivos que instrumentan compromisos por pensións) ou como rendementos do capital (todos os restantes) resultábanlles de aplicación uns mesmas porcentaxes de redución contidos no artigo 94 do TRLIRPF que consistían en¹⁰:

¹⁰ O mesmo artigo 94 contemplaba outra redución de aplicación unicamente ás prestacións en forma de capital que tributaban como rendementos do traballo derivadevos de contratos de seguro colectivo, cando as achegas efectuadas polo empresario non fosen imputadas aos traballadores e tratácese de prestacións por invalidez e correspondan a primas

- 40 % nos rendementos correspondentes a primas satisfeitas con máis de dous anos de antelación.
- 75 % para os rendementos que correspondan a primas satisfeitas con máis de cinco anos de antelación á data en que se perciban e para os rendementos derivados de prestacións de invalidez. Así mesmo esta porcentaxe aplicábase cando transcorresen máis de oito anos desde o pago da primeira prima, sempre que as primas satisfeitas ao longo da duración do contrato fosen periodicidade e regularidade nos termos que recollía o art. 19 do RIRPF.

Aínda que a finalidade de tales reducións, evitar o impacto da tarifa progresiva sobre rendementos xerados en varios exercicios, era loable, as porcentaxes aplicadas acaban facendo de mellor condición ás prestacións en forma de capital que a aquelas recibidas en forma de renda

2.1.4. A base imponible do aforro sometida a un tipo proporcional de gravame

Non cabe ningunha dúbida de que unha das modificacións esenciais do novo IRPF deseñado pola Lei 35/2006 foi o establecemento dun sistema dual de gravame, asentado sobre a existencia dunha base imponible do aforro, que integra os rendementos do capital mobiliario, coa excepción daqueles que se relacionan no artigo 25.4¹¹ da Lei, así como as ganancias ou perdas patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión da transmisións de elementos patrimoniais. A peculiaridade fundamental desta base imponible do aforro é que, a diferenza da base imponible xeneral, que segue tributando de acordo cunha tarifa progresiva, quedará suxeita a un tipo de gravame proporcional do 18 %.

satisfeitas con máis de dous anos de antelación á data en que se percibisen. A porcentaxe de redución era do 40 %.

¹¹ O art. 25.4 da LIRPF refírese aos seguintes rendementos: a) Os procedentes da propiedade intelectual cando o contribuínte non sexa o autor e os procedentes da propiedade industrial que non se atope afecta a actividades económicas realizadas polo contribuínte; b) Os procedentes da prestación de asistencia técnica, salvo que dita prestación teña lugar no ámbito dunha actividade económica; c) Os procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, así como os procedentes do subarrendamento percibidos polo subarrendador, que non constitúan actividades económicas; c) Os procedentes da cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización, salvo que dita cesión teña lugar no ámbito dunha actividade económica.

Tendo en conta que a tributación das prestacións provenientes das distintas operacións de previsión social repártense entre a consideración como rendementos do traballo, -para as provenientes de instrumentos que dan dereito a dedución da base no exercicio da achega- ou como rendementos do capital mobiliario,- no que se incorporarían todos os demais- la nova configuración da base imponible do aforro, e o establecemento para a mesma dun tipo proporcional de gravame introduce un novo elemento a valorar á hora de decidirse por un ou outro dos instrumentos financeiros.

En efecto é preciso reformularse a valoración xeral en función da cal considerábase que, con carácter xeral, era máis favorable a tributación como rendementos do traballo que como rendementos do capital atendendo á redución prevista con carácter xeral para as rendas do traballo. Actualmente devandita redución estableceuse nas seguintes contías:

- a) Contribuíntes con rendementos netos do traballo iguais ou inferiores a 9.000 euros: 4.000 euros anuais.
- b) Contribuíntes con rendementos netos do traballo comprendidos entre 9.000,01 e 13.000 euros: 4.000 euros menos o resultado de multiplicar por 0,35 a diferenza entre o rendimento do traballo e 9.000 euros anuais.
- c) Contribuíntes con rendementos netos do traballo superiores a 13.000 euros, ou con rendas, excluídas as exentas, distintas das rendas do traballo superiores 6.500 euros: 2600 euros anuais.

Tralo establecemento dun tipo proporcional de gravame, o aforro fiscal derivado da aplicación da tarifa proporcional, fronte ao que resultaría de aplicar a tarifa xeral progresiva pode facer máis atractiva a consideración como rendementos do capital mobiliario, de forma especial a medida que se incrementan os rendementos netos do traballo e , no seu conxunto, a base imponible xeneral. E iso prodúcese, tanto por que a medida que se incrementa os rendementos do traballo se minora a redución por rendas do traballo, como polo feito de que a maiores rendementos maior diferencial entre a tarifa progresiva e o tipo de gravame proporcional do 18 % aplicable aos rendementos de capital.

Por todo iso, máis aló de concretos beneficios fiscais, debe valorarse tamén a integración das rendas que se vaian a xerar nunha ou outra parte da base imponible.

2.1.5. O novo réxime dos sistemas transfronteirizos de pensións

O novo réxime dos sistemas transfronteirizos de pensións, é consecuencia da aprobación da Directiva 2003/41 e da súa transposición ao ordenamento español a través da Lei 22/2005. O seu regulación, xa que logo, entrou en vigor con anterioridade á LIRPF, pero, malia iso merece a pena referirse ás novidades que incorpora, dada a súa relevancia, especialmente desde o punto de vista das actuacións transfronteirizas.

O interese político das institucións da UE sobre o funcionamento dos sistemas de previsión social plasmasse finalmente na Directiva 2003/41/CE, do Parlamento e do Consello, de 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e a supervisión de fondos de pensións de emprego¹². Como se sinala nos considerandos de dita Directiva, trátase do primeiro paso cara á consecución dun mercado interior da previsión ocupacional para a xubilación organizada a nivel europeo. E toda a regulación contida na Directiva se fundamenta en dous principios básicos:

- Dunha parte, a seguridade que se debe garantir aos futuros pensionistas mediante a imposición de normas de supervisión estritas e de xestión eficaz. De aí, como exemplo as esixencias de contas e informes anuais para cada plan que ofrezan a imaxe fiel dos activos, compromisos e situación financeira do plan. Tamén a este obxectivo oriéntanse outras medidas como a necesidade de publicar e revisar periodicamente as directrices da política de investimento ou a esixencia da dotación de provisións técnicas a través de cálculos actuariais recoñecidos e certificados e que respondan a criterios de prudencia.
- De outra parte, e desde logo, o de maior relevancia desde o punto de vista da fiscalidade que aquí analizamos, a creación dun marco legal comunitario que regule os fondos de pensións de emprego, aséntase sobre a supresión de calquera restrición á libre elección de xestores e depositarios dos activos, así como á posibilidade de promover fondos asentados noutros Estados ou a que os fondos asentados en territorio nacional poidan aceptar ser promovidos por empresas establecidas noutros países.

¹² DO L 235 de 23 .09.2003 pág. 10 e ss.

Con base nos principios enunciados, pero centrándonos especialmente na supresión das restricións , e limitándose sempre ao ámbito dos fondos de emprego¹³, a Directiva establece as seguintes regras:

“Art. 19. 1 Os Estados membros non restrinxirán o dereito das institucións a nomear, para a xestión da súa carteira de investimentos, a un xestor de investimentos que estea establecido noutro Estado membro e debidamente autorizado para realizar esa actividade....”

“2.- Os Estados membros non restrinxirán o dereito das institucións a nomear, para custódiaa dos seus activos, a un depositario establecido noutro Estado membro e debidamente autorizado...”

“Art. 20. 1...os Estados membros permitirán ás empresas domiciliadas no seu territorio ser promotora de fondos de pensións de emprego autorizados noutros Estados membros. Permitirán tamén aos fondos de pensións de empelo autorizados no seu territorio aceptar a promoción de empresas domiciliadas no territorio doutros Estados membros.”

A Directiva obriga neste sentido aos Estados Membros a adoptar antes de 23 de setembro de 2005 as medidas oportunas para dar cumprimento ás esixencias da mesma tendentes a garantir ese mercado europeo da previsión social de base ocupacional.

O novo marco establecido pola Directiva afecta loxicamente a toda a regulación administrativa da actividade dos Plans e Fondos de Pensións , tanto no que se refire ao control da actividade e dos investimentos como á actividade transfronteiriza que poden realizar. No caso español, .¹⁴. ademais doutras modificacións puntuais, a transposición supuxo a introdución dun capítulo X no TRLFPF, que ten por obxecto a actividade transfronteiriza.

¹³ Segundo o disposto no art. 2 da mesma Directiva, quedan fóra do seu ámbito de aplicación: a) as institucións que gestionan sistemas de seguridade social; b) Operacións de seguro, operacións de crédito e investimento; c) institucións que actúan mediante sistemas de reparto; c) institucións nas que os empregados non teñen derecho ás prestacións e as empresas poden rescatar en calquera momento os activos, e e) os fondos internos das empresas. Ao mesmo tempo contéplase a posibilidade (art. 5) de que non se aplique a directiva a aqueles plans de pensións que contén con menos de 100 partícipes.

¹⁴ A transposición ao ordenamento español do preceptuado pola Directiva efectuouse, basicamente, a través de Lei 112006, de 16 de maio (BOE de 17 de maio de 2006), de adaptación da lexislación española ao réxime de actividades transfronterizas regulado na Directiva 2003/41CE, do Parlamento Europeo e do Consello, de 3-6-2003, relativa ás actividades e supervisión dos fondos de pensións de emprego.

Pero, ao mesmo tempo, o cumprimento efectivo da Directiva esixía modificacións no réxime tributario aplicable a devanditos plans de pensións, ou sexa, no tratamento que se dá tanto ás achegas como ás percepcións dos mesmos corrixindo calquera medida que puidese obstaculizar a actividade transfronteiriza¹⁵, tratando de garantir a liberdade de circulación dos traballadores, sexa por conta propia ou por conta allea, así como a liberdade de establecemento das entidades que se dedican a estas operacións¹⁶.

Pois ben, desde o punto de vista fiscal, a Lei 22/2005, para tratar de dar cumprimento tanto aos criterios xurisprudenciais como ás esixencias da Directiva 2003/41, introduciu unha serie de medidas, inicialmente no TRLIRPF, e que posteriormente foron recollidas pola Lei 35/2006. O obxectivo último é ofrecer a las achegas transfronteirizas a fondos de pensións de emprego o mesmo tratamento fiscal que as que se efectúen a fondos de pensións constituídos no noso país. Para iso instauráronse as seguintes medidas:

¹⁵ No caso español a modificacións necesarias de rango legal no réxime tributario das operacións dos plans e fondos de pensións para garantir a libre circulación transnacional leváronse a cabo a través da Lei 222005, de 18 de novembro, (BOE de 19 de novembro de 2005).

¹⁶ A aplicabilidade das liberdades básicas de circulación de persoas e de servizos ao campo dos seguros e as pensións quedou patente en diversos pronunciamientos do Tribunal de Xustiza das Comunidades. Entre outros pronunciamientos que manifestan nesta liña cabo mencionar: Asunto C-11896, Safir, no que se establece que unha disposición pola que se someten a gravame as primas satisfeitas a compañías radicadas noutro Estado, para compensar o imposto sobre os rendementos que han de pagar as institucións radicadas no país atenta á libre prestación de servizos. Pola súa banda no Asunto c-20490 Bachmann, sentouse como doutrina que a normativa que condiciona a deducibilidade das primas a que a entidade que as percibe estea radicada no país é contraria aos artigo 39 e 49 do Tratado. Tamén no Asunto C-8094, Wielockx o Tribunal considerou que o feito de que un estado negue a posibilidade de que un traballador residente noutro país poida deducir as achegas destinadas á constitución de fondos para a vellez, cando o permite aos seus residentes, é unha discriminación contraria ao artigo 43. Como asuntos máis recentes cabo citar os casos Safir, (Sentenza de 28 de abril de 1998, Asunto C- 11896); Danner (Sentenza do TJCE de 3 de outubro de 2002 Asunto C-1362000) e máis recentemente o asunto Ola Ramstedt (Sentenza do TJCE de 26 de xuño de 2003). Asunto c-4222001); e asunto C-15004, (Sentenza do TJCE de 30 de xaneiro de 2007) que resolve o recurso da Comisión fronte ao Reino de Dinamarca no que se declara que o Reino de Dinamarca ha incumplido as obrigacións que lle incumben en virtude dos artigos 39 CE, 43 C· e 49 CE, ao adoptar e mantido en vigor un réxime de segurvos de vida e de pensións de xubilación que únicamente prevé a aplicación de desgravaciones e exenciones fiscais ás achegas abonadas en virtude de pólizas subscritas con promotores de plans de pensións establecidos en Dinamarca , sen conceder ningunha vantaxe fiscal deste tipo ás achegas abonadas con arranxo a pólizas subscritas con promotores de plans de pensións establecidos noutros Estados membros”.

- a) Consideración como rendas do traballo das contribucións ou aportacións satisfeitas polos promotores a fondos de pensións previstos na Directiva 2003/41, sempre que sexan imputadas á persoa á que se vinculan as prestacións.
- b) Deducibilidade na base impoñible do IRPF das achegas a l vos fondos pensións de emprego regulados pola Directiva 2003/41 nas mesmas condicións que as que se efectúen a fondos establecidos en España. Así se permite a redución, tanto das achegas do partícipe, como as efectuadas polas empresas promotoras sempre que se dean as seguintes circunstancias:
 - Que as contribucións impútnense fiscalmente ao partícipe a quen se vincula a prestación.
 - Que se transmita ao partícipe de forma irrevogable a percepción da prestación futura.
 - Que se transmita ao partícipe a titularidade dos recursos
 - Que as continxencias cubertas sexan as previstas no art. 8.6 do TRPF.
- c) Tributación como rendementos do traballo das prestacións recibidas destes fondos cando acacecen as continxencias previstas.
- d) Dedución como gasto, a efectos da imposición persoal do empresario promotor do plan de pensións, das achegas efectuadas a fondos de pensións aos que se aplique a directiva 2003/41.
- e) Dedución na cota íntegra do empresario promotor do 10 % das cantidades aportadas a fondos de pensións ao que resulte de aplicación a Directiva 2003/41, a favor de traballadores con retribucións brutas inferiores a 27.000 euros.
- f) Obrigación dos fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da UE e que desenvolva plans de pensións en España de designar un representante con residencia fiscal en España, para que o represente a efectos do cumprimento de obrigacións tributarias.

A modo de conclusión cabo sinalar que se ha equiparado o réxime tributario das operacións con fondos de pensións de emprego con independencia do país en que estean domiciliados, outorgando ás mesmas o mesmo tratamento fiscal baseado no diferimento que se prevé para os fondos domiciliados en España. As medidas avanza así no recoñecemento da libre circulación de traballadores, aínda que aínda quedan pendentes os problemas que para a liberdade de establecemento de fondos de pensións ou as súas empresas xestoras, supoñen a non extensión deste réxime aos plans de pensións asociados ou individuais.

3.- Cadro comparativo do tratamento de achegas e prestacións en casos de xubilación e invalidez

		Sistemas FINALISTAS	Sistemas NON FINALISTAS
		<ul style="list-style-type: none"> ▪ Plans de Pensión. ▪ Mutualidades. ▪ Plans previsión asegurados. ▪ Plans de previsión social empresarial. ▪ Seguros privados de dependencia severa ou gran dependencia. 	Seg. Colectivos Outros seguros de vida. - Plans individuais de aforro sistemático.
Achegas		Redución na base imponible no momento da achega	Non redución na base imponible.
Prestacións			
Renda	Suxeición como RTP.: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Pola totalidade das prestacións anuais. ▪ Redución xeral de rendas do traballo. ▪ Aplicación da <u>tarifa progresiva</u> do imposto. 	Suxeición como RTP.: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Tributación das prestacións que excedan das primas. ▪ Redución xeral de rendas do traballo. ▪ Aplicación da <u>tarifa progresiva</u> do imposto. 	Suxeición como RCM. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Porcentaxes que se consideran renda: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Vitalicias: 8 (70 anos – 40 anos) (40 anos). ▪ Temporais: 12 (≤5 anos)-25 %: (15 anos). ▪ <u>Rendas diferidas.</u> ▪ Incorporar a rendabilidade. (Valor renda-primas) 10 anos ou duración de temporal. Exención plans aforro sistemático. Posibilidade de tributar unicamente cando a prestación exceda das primas: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Non mobilización de provision. 2 anos. ▪ Tipo proporcional 18 % RCM: art. 25.3 a) 1º. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Diferenza entre capital recibido e primas satisfeitas. ▪ Integran base imponible do aforro: tributación a tipo <u>proporcional</u>: 18%.
Capital	Suxeición como RTP.: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Pola totalidade das prestacións anuais. ▪ Redución xeral de rendas do traballo. ▪ Aplicación da tarifa progresiva do imposto. 	Suxeición como RTP. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Tributación das prestacións que excedan das primas. ▪ Redución xeral de rendas do traballo. ▪ Aplicación da <u>tarifa progresiva</u> do imposto 	

4.- Reximes transitorios previstos na Lei 35/2006

Como xa se puxo de manifesto, a Lei 35/2006 introduciu novidades importantes en relación á tributación das distintas operacións de previsión social. Ao mesmo tempo, e tendo en conta que este tipo de operacións efectúanse a medio ou longo prazo, a mesma lei introduce diversos réximes transitorios para tratar de manter o réxime anterior, polo menos no que se refire á parte das achegas efectuadas con anterioridade á nova normativa, tratando así de respectar a seguridade xurídica dos contribuíntes.

As distintas situacións especiais e transitorias que se contemplan son as seguintes:

4.1.1.- Plans de pensións, Mutualidades de previsión Social e Plans de previsión asegurados. (D.T. 12ª LIRPF)

As prestacións recibidas destes instrumentos de previsión social tributaban e tributan, coa única salvidade de certas mutualidades que non dan dereito a dedución na base, como rendementos do traballo.

A modificación máis substancial que introduce a LIRPF é a supresión da redución (40 %), prevista para prestacións recibidas en forma de capital. Para suavizar o impacto de tal redución no que corresponde a continxencias acaecidas con anterioridade á entrada en vigor da LIRPF (1 de xaneiro de 2007) e ata para continxencias posteriores na medida en que as prestacións derivan de achegas efectuadas cun réxime fiscal diferente prevense diversos réximes transitorios.

a) Continxencias acaecidas con anterioridade a 1 de Xaneiro de 2007.

Prevese a posibilidade de aplicar o réxime financeiro vixente a 31 de decembro de 2006. Resulta de especial transcendencia a aplicabilidade da redución do 40% para as prestacións en forma de capital, sempre que transcorra un prazo superior a 2 anos desde a primeira achega. (Este prazo non se esixe nos supostos de prestacións por invalidez.

b) Continxencias acaecidas con posterioridade a 1 de Xaneiro de 2007.

No caso de continxencias acaecidas con posterioridade a 1 de xaneiro de 2007, el contribuínte poderá optar entre:

- Aplicar o réxime vixente a partir de 1 de Xaneiro de 2007 á totalidade da prestación.

- Aplicar á parte de prestacións correspondente ás achegas realizadas ata 31 de decembro de 2006 o réxime financeiro vixente a 31 de decembro de 2006. Pode resultar especialmente interesantes no caso de prestacións en forma de capital, pois conlevaría a aplicación dunha redución do 40% sempre que tivese transcorrido un prazo superior a 2 anos desde a primeira achega, salvo nos supostos de prestación de invalidez en que non se esixe devandito prazo.

4.1.2.- Outras operacións de seguro. (DT 11ª, 13ª e 14ª LIRPF)

As operacións de seguro sobre a vida, na medida en que atenden a continxencias de xubilación ou invalidez, determinan prestacións suxeitas a tributación, sexa como rendementos do traballo (seguros colectivos) ou de rendementos do capital mobiliario nos restantes supostos.

Para ambas situacións o TRLIRPF (art. 94) contemplaba a aplicación dunhas porcentaxes de redución para os casos en que dita prestación recibíase en forma de capital co obxecto de minorar o impacto da tarifa progresiva do imposto sobre tales prestacións atendendo aos seguintes criterios.

<p>SEGUROS COLECTIVOS. Prestacións por xubilación ou invalidez. Rendementos do traballo</p>	Sen imputación de primas	<p>Xubilación: 40 % se corresponde a primas satisfeitas con máis de 2 anos. Invalidez: 40 % en todo caso</p>
	Con imputación de primas	<p>Xubilación: - 40 % primas satisfeitas máis de 2 anos antelación. - 75 % : - Primas con máis de 5 anos antelación. - Rendemento total cando transcorren máis de 8 anos e hai regularidade. Invalidez: - 40 % xeneral. - 75 % supostos determinados.</p>
<p>OUTROS SEGUROS. Prestacións por xubilación ou invalidez. Rendementos de capital mobiliario.</p>		

Motivado polo establecemento dun tipo proporcional para a base imponible do aforro e pola intención de promover as percepcións en forma de renda fronte ás de capital a LIRPF, con efectos de 1 de xaneiro de 2007 eliminou tales coeficientes redutores, aplicables con anterioridade para as prestacións en forma de capital, mantendo, con todo, algunhas medidas transitorias.

a) Seguros colectivos.

O réxime transitorio toma en consideración a data de acaecimento da continxencia e a de firma dos contratos.

a) Continxencias anteriores a 1 de xaneiro de 2007.

O contribuínte pode aplicar o réxime financeiro e fiscal vixente a 31 de decembro de 2006.

b) Continxencias posteriores a 1 de xaneiro de 2007.

a. Seguros contratados antes de 20 de xaneiro de 2006.

O contribuínte pode aplicar o réxime financeiro e fiscal vixente a 31 de decembro de 2006 á parte da prestación correspondente ás primas satisfeitas ata 31 de decembro de 2006, ou satisfeitas con posterioridade que fosen previstas de forma ordinaria na póliza.

Tamén se aplica este réxime aos contratos de seguros colectivos que deriven de convenios colectivos supraempresariales.

b. Seguros contratados con posterioridade a 20 de xaneiro de 2006.

Deberán aplicar o réxime fiscal vixente a partir de 1 de xaneiro de 2007.

b) Outros contratos de seguros de vida.

Contéñense tamén outras medidas transitorias dirixidas a contratos de seguros de vida distintos dos colectivos, e que tamén poden operar como mecanismos de previsión social. Este réxime transitorio vén motivado por dúas circunstancias: a eliminación de calquera redución nas prestacións de capital para os rendementos de capital mobiliario derivado destes contratos e, doutra parte, a introdución da exención da rendabilidade financeira cando se constitúan rendas vitalicias nos plans de aforro sistemático (D.A 3ª e art. 7 v) LIRPF).

- a) Percepción de capital como consecuencia de contratos de seguros de vida ou invalidez, xeradores de rendementos de capital mobiliario.

Nestes supostos o perceptor terá dereito a unha compensación fiscal na medida en que: .

- i. O contrato sexa anterior a 20 de xaneiro de 2006.
 - ii. El réxime fiscal vixente a partir de 1 de xaneiro de 2007 resulte menos favorable que o previsto ata 31 de decembro de 2006.
 - iii. Só tomaranse en consideración as primas satisfeitas ata 19 de xaneiro de 2006 ou as posteriores previstas con carácter ordinario na póliza.
- b) Percepción de rendas vitalicias como consecuencia de seguros de vida.

Permítese a transformación de contratos de seguro de vida contratados antes de 1 de xaneiro de 2007, e nos que o contratante, asegurado e beneficiario sexa o mesmo contribuínte, en plans de aforro sistemático, sempre que reúnan determinados requisitos. Iso determina que, por aplicación do art. 7.v LIRPF, resultarán exentas as rendas financeiras que se poñan de manifesto no momento de constitución da renda vitalicia e que, noutro caso, tributarán como rendemento de capital mobiliario.

5.- Conclusión

Analizando o novo réxime fiscal definido na Lei 35/2006 para as distintas institucións de previsión social podemos chegar á conclusión que a introdución no IRPF da base imponible do aforro, na que se integran os rendementos de operacións de seguro e capitalización de carácter non finalista, e que se somete a un tipo proporcional (18 %), esixe reformularse o esquema xeral da previsión social, pois, en contra de todas as regras formuladas, favorece a estes sistemas fronte aos finalistas que seguen tributando segundo a tarifa xeral progresiva, de forma moi especial no que se refire ás prestacións en forma de capital.

Xunto a iso merece a pena destacar como circunstancia positiva a introdución de figuras que, baixo a modalidade de contratos de seguro, e sempre que se sometan a similares requisitos tanto no que incumbe ás contingencias como á irrevogabilidade das achegas, van recibir o mesmo

tratamento previsto para os plans de pensións o que, sen dúbida incide na neutralidade fiscal fronte aos diferentes instrumentos.

Finalmente debe resaltarse tamén o feito de que se recuperou como límite para as reducións da base imponible por achegas a institucións de previsión social, unha porcentaxe (30 %) dos rendementos do traballo ou de actividades económicas. Aínda que iso responde ao obxectivo, buscado polo lexislador, de limitar un certo abuso destes instrumentos como mecanismos de planificación fiscal, supón reintroducir algúns dos problemas que xa se denunciaron no réxime vixente ata 31 de decembro de 2002 en que existiu dito límite. En particular o problema que supón negar a posibilidade de dedución de achegas a plans do sistema asociado ou individual por suxeitos que non obteñen rendementos do traballo nin de actividades económicas.

A modo de conclusión xeral consideramos que resultaría altamente conveniente abordar unha regulación global de réxime de previsión social, e, especialmente do seu réxime fiscal que se colocase por encima dos vaivéns legislativos puramente coxunturais. A adopción polos contribuíntes de decisións desta natureza, que se proxectan a medio ou longo prazo, require estabilidade e permanencia na normativa aplicable, o que se compadece mal coa profusión de tratamentos diferentes e réximes transitorios que só xeran desconfianza.

